

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА КОРЕЙСЬКОЇ ТА ЯПОНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Курсова робота

З корейської філології

на тему:

**Полісемічні слова у сучасній корейській мові: структура, семантика,
функціонування**

Студентки групи Пкор 24-20
Факультету східної та слов'янської
філології
Освітньої програми:
Корейська мова і література та
переклад, західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно)
Перша - корейська

Глюхіної Катерини Ростиславівни

Науковий керівник:

к.ф.н., доц. Охріменко В.О.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ I. ОЗНАЙОМЛЕННЯ З ТЕОРЕТИЧНИМИ АСПЕКТАМИ ЯВИЩА ПОЛІСЕМІЇ.....	6
1.1. Визначення поняття полісемія.....	6
1.2 Як корейська лексика набула своєї багатозначності.....	10
1.2 Структура та семантика полісемічних слів.....	13
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ I.....	18
РОЗДІЛ II. ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПОЛІСЕМІЧНИХ СЛІВ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ.....	19
2.1 Полісемічні іменники корейської мові.....	19
2.2 Полісемічні прикметники корейської мові.....	22
2.3 Полісемічні дієслова корейської мові.....	24
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ II.....	28
ВИСНОВКИ.....	30
АНОТАЦІЯ.....	32
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	34

ВСТУП

Наявність полісемічних слів – це одна з яскравих особливостей корейської мови, що є дуже цікавою темою для вивчення, і може призводити до непорозумінь під час розмови, або невірного сприйняття тексту при читанні, особливо для тих, хто лише починає вивчати мову або не має глибокого розуміння контексту. Якщо не визначено, яке саме значення має певне слово у конкретному випадку, це може впливати на якість комунікації та розуміння тексту чи розмови.

Також не варто забувати, що одне слово з різними значеннями може мати різні синоніми або антоніми в різних контекстах, що ускладнює вибір правильного перекладу чи тлумачення.

Для уникнення таких проблем важливо враховувати контекст, в якому вживається слово, і вдумливо аналізувати можливі значення з урахуванням контексту, а також розвивати широкий словниковий запас і вивчати різні варіанти вживання слів в різних ситуаціях.

Актуальність пропонованої теми полягає в тому, що сучасна корейська мова продовжує набирати популярність і стає все більш розповсюдженою для вивчення мовою серед іноземців. Велика частина слів корейської мови має більше одного чи навіть двох значень, тому, під час вивчення мови або при виконанні перекладу, можуть виникнути труднощі з розумінням контексту та змісту, через полемічність лексики.

Метою курсової роботи є дослідження явища полісемії в сучасній корейській мові, та повне розкриття особливостей структури, семантики та функціонування полісемічних, корейських слів, а також, проведення аналізу того, як, залежно від ситуації, одне слово, маючи декілька значень, може повністю або частково змінити контекст.

Для досягнення даної мети необхідно виконати наступні **завдання**:

1. Ознайомитися з теоретичними аспектами полісемії в корейській мові;

2. Проаналізувати та описати явище полісемії в корейській мові, а також відокремити його від омонімії;
3. Визначити структуру, семантику полісемічних слів в корейській мові;
4. Дослідити доступну інформацію про функціонування полісемічної корейської лексики;
5. Провести детальний аналіз прикладів використання полісемічних слів у корейській мові, а також наглядно продемонструвати варіативність схожих значень у одного слова.

Об'єкт дослідження – безпосередньо поняття полісемії у корейській мові.

Предмет дослідження – особливості полісемічної лексики, а також її структура, семантика та функціонування.

Матеріал дослідження - слова різних частин мови, до яких може відноситися термін полісемія.

Методи дослідження – метод порівняльного аналізу, використаний при зіставленні полісемічних слів корейської мови та їх відмінностей; порівняння різноманітних мовленнєвих ситуацій з використанням явища полісемії та демонстрація зміни контексту і сенсу тексту/розмови.

Наукова новизна роботи полягає у максимально повному описі явища полісемії саме у корейській мові, а також у детальному розборі слів, наведених у цій роботі як приклад, включаючи демонстрацію їх практичного використання у мові.

Теоретична цінність даної роботи полягає у тому, що під час вивчення вказаної теми, філологи корейського напрямку зможуть вдосконалити свої пізнання мови і структури, розширити словниковий запас і використовувати на практиці наведений далі матеріал.

Практична цінність даної роботи розкривається через зростання популярності корейської мови, а відповідно і збільшення кількості людей, що хочуть вивчати її. Досліджуючи будь яку мову, важливо приділяти увагу навіть найменшим деталям, і корейська не виняток. Ознайомившись з цією роботою,

студенти, що вивчають мову, матимуть змогу покращити своє розуміння контексту при розмові з носієм чи читанні тексту, а також зможуть краще зрозуміти сенс матеріалу, з яким вони працюють.

Структура курсової роботи: Загальний обсяг курсової роботи становить 33 сторінки. Курсова робота складається зі вступу, двох розділів та підрозділів, висновків, анотації і списку використаних джерел та літератури (11 найменувань).

РОЗДІЛ I. ОЗНАЙОМЛЕННЯ З ТЕОРЕТИЧНИМИ АСПЕКТАМИ ЯВИЩА ПОЛІСЕМІЇ

1.1. Визначення поняття полісемія.

Наше суспільство постійно еволюціонує, а разом з ним і мова. За весь цей час безперервного розвитку, бачення та сприйняття людей з приводу тих чи інших речей постійно змінювалося з різних сторін та набувало нових сенсів. Мова напряму залежить від культури своєї країни, тож і змінюються вони відповідно разом.

Кожна мова складається зі слів. Слово, в свою чергу, – є одною з найбільш важливих одиниць мови, що виконує номінативну функцію. Будь якій мові властива як наявність слів з одним значенням, що позначають терміном “однозначні” чи “моносемічні”, так і слів, які мають два і більше значень – “полісемічні” чи “багатозначні” слова. (Кочерган, 2001, с. 194)

Для більш широкого розуміння визначення полісемії, розглянемо приклад. В українській мові слово “килим” є моносемічним, адже воно має лише одне значення “тканий виріб з кольорової вовни або шовку, бавовняної або лляної пряжі”. Якщо ж ми розглядатимемо корейську мову, то тут за приклад можна взяти слова : 의자 – стілець, 학교 - школа, та ін. Однак, у більшості мов частіше ми зустрічаємо такі слова, що мають два і більше значень.

Що із себе представляє явище полісемії? Полісемія (грец. poly – багато і sema – знак) — здатність слова мати різні лексичні значення за наявності різних контекстів. (Карпенко, 2006). До того ж, в полісемії кожне значення одного слова має бути пов’язаним з іншим.

Так, наприклад, слово сопілка є моносемічним, бо воно має одне значення "український народний духовий музичний інструмент із дерева або очерету, що має форму порожнистої трубки з отворами", а слово поле - багатозначним, полісемічним, бо воно має в українській мові десять значень: 1) "безліса рівнина, рівний великий простір" (широке зелене поле);

- 2) "оброблювана під посів земля" (засівати поле, поле пшениці);
- 3) "значна площа, відведена під що-небудь" (поле аеродрому, футбольне поле);
- 4) "простір, у межах якого відбувається якась дія" (поле бою, поле сил тяжіння, магнітне поле);
- 5) "поприще, сфера діяльності" (поле діяльності, поле науки, поле культури);
- 6) "основа, на яку нанесено візерунок, зображення, напис тощо; фон, тло" (блакитне поле плаката, темне поле фотографії);
- 7) "смужка вздовж краю аркуша паперу, яка залишається чистою при написанні або друкуванні; берег" (позначки на полях книжки);
- 8) "відігнуті краї капелюха" (поля капелюха);
- 9) "родовище корисних копалин" (рудне поле);
- 10) "сукупність мовних одиниць, об'єднаних спільністю змісту" (лексико-семантичне поле, асоціативне поле слова, граматичне поле часу) (Кочерган, 2001).

Якщо ж говорити про корейську мову у даному аспекті, можна, як приклад, розглянути слово “ 다리 ”, яке також є полісемічним і має декілька значень:

- 1) нога (вживається в контексті анатомії і вказує на частину тіла людини або тварини);
- 2) міст (вживається в контексті транспортного пересування і вказує на засіб переміщення). Ці два значення пов'язані з ідеєю переміщення з одного місця в інше.

Отже, полісемія або багатозначність – це лексичне значення, коли одне слово має декілька значень, і часто ці значення внутрішньо пов'язані між собою. Наприклад, корейське слово “ 소 ”, може використовуватись в значенні тварини “корова”, або в значенні м'яса цієї тварини “яловичина”. Через такий

взаємозв'язок значень, полісемію важче зрозуміти, на відміну від омонімії, де значення слова не пов'язані між собою. (Inseul Hwang, Minyoung Cho, 2022)

З самого початку, коли слова з'являються, вони не є полісемічними, адже це, щонайменше, не розумно, називати щойно винайдений чи відкритий предмет назвою, яка вже належить іншому об'єкту. Свою багатозначність вони набувають з часом. Значення слова не є фіксованим, і полісемія розвивається поступово під час функціонування слова в різних контекстах.

Слово завжди має первинне значення, яке вказує на позначення предмету, а потім вже виникають похідні значення. Як правило, в словниках первинне значення слів розташоване на початку опису слова, адже зазвичай це найпоширеніше та найбільш пряме значення слова. А нижче у переліку можна буде побачити похідні значення слів.

Спробуємо проаналізувати одне з корейських полісемічних слів: 머리. Первинне значення даного слова - “голова” як частина тіла. Однак, в залежності від контексту воно може мати й різні похідні значення, такі як, наприклад:

- 1) інтелект (можливість думати та осмислювати): 똑똑한 머리 “розумна голова”;
- 2) глава (як лідер): 머리가 되다 “ставати лідером (головним)”;
- 3) вершина або передня частина чогось: 기차의 머리 “голова потягу/локомотив”;
- 4) волосся на голові: 머리가 길다 “довге волосся” та ін.

Дане слово у результаті стало полісемічним, тому що в корейській мові воно використовується для позначення різних об'єктів або частин тіла, що пов'язані з головою чи мають її форму, а також для абстрактних понять, які пов'язані з цими об'єктами. Таким чином можемо зробити висновок, що значення слова “머리” змінюються в залежності від контексту та є похідним.

Мартинюк (2019), також наводить приклад з корейським дієсловом “먹다” первинне значення якого “їсти”. Воно також має похідні значення: 부식하다 “насаджувати” та 소모하다 “споживати”.

Також можна відмітити різницю використання дієслова 먹다 в значенні “їсти” у словосполученнях 김치를 먹다 – “їсти кімчі” та 수프를 먹다 – “їсти суп”. Ми бачимо одне і те ж дієслово, але у першому випадку воно має значення споживання їжі за допомогою паличок, а у другому – за допомогою ложки.

Крім того, словом 먹다 можна навіть замінити 마시다 “пити” у деяких словосполученнях. Наприклад, замість 주스를 마시다 “пити сік”, використати словосполучення 주스를 먹다, що дослівно перекладається як “їсти сік”. Така форма частіше використовується носіями мови. Сюди ж можемо віднести і вислів 담배를 먹다, замість 담배를 피우다 – “курити цигарку”.

Багатозначність виникає переважно через протиріччя між обмеженою кількістю лексичних одиниць та необмежену кількість предметів, понять та явищ навколишнього середовища. В такому випадку, слово може мати декілька значень, які більшою мірою залежать від контексту та які можуть змінюватись в різних ситуаціях. (Гребченко, 2013)

Також варто зауважити, що ззовні явище полісемії досить подібне до омонімії, але дослідники вважають, що два або більше номінативних значень можуть об’єднуватися в одному слові лише в тому випадку, якщо хоча б одне з них є похідним від первинного значення. В іншому випадку, якщо такого зв’язку значень немає, це будуть вже два різних омонімічних слова. (Білка, 2013)

Омоніми – це слова, які мають однакове звучання або написання, але при цьому їх значення ніяк не пов’язані між собою. Тобто, це одне слово, що має декілька значень з різною основою, що робить їх більш відмінними одне від

одного. Натомість, полісемічних словах значення завжди пов'язані між собою спільною ідеєю.

Основним критерієм розмежування цих явищ є наявність або відсутність смислового зв'язку між значеннями слова, адже зовнішня форма і в полісемії, і в омонімії співвідноситься, як мінімум з двома значеннями: збіг форми та смислового зв'язку між значеннями. (Білка, 2013, с. 46)

Гарним прикладом омоніму в корейській мові може виступати слово “사과”, що може бути перекладене як “яблуко” або “вибачення”. Ці значення ніяк не пов'язані між собою, вони не мають смислового зв'язку та прив'язані до контексту. Лише прочитавши речення до кінця, та проаналізувавши попередньо отриману інформацію, можна буде визначити значення слова у конкретному випадку.

1.2 Як корейська лексика набула своєї багатозначності

В багатьох мовах світу багатозначність лексики є поширеним явищем. Однак, оскільки кожне слово початково має тільки одне значення, полісемію важко назвати чимось споконвічним, адже вона розвивається поступово. На розвиток багатозначних слів впливають різноманітні чинники. (Кочерган, 2001; Карпенко, 2006)

За Мартинюком (2019) можна виділити різні причини виникнення явища багатозначності слів, серед них основні: полісемія, яка виникла у наслідок зміни контексту; полісемія, яка виникла в результаті вживання метафор та переносів; полісемія, яка виникла в результаті реінтерпретації омонімів; полісемія, яка виникла внаслідок впливу запозичень; полісемія, яка виникла в силу змін в соціальному середовищі.

Розгляньмо більш детально кожну причину та їх приклади:

1) Полісемія, яка виникла у наслідок зміни контексту.

Залежно від контексту, більшість слів можуть змінювати свої значення. На прикладах з прикметниками це особливо помітно, оскільки значення таких

слів безпосередньо залежить від іменників, в поєднанні з якими вони використовуються.

До прикладу, розглянемо словосполучення з прикметником “**밝다**” – ясний. Змінюючи іменники, можна помітити, як значення даного слова набуває все більшої абстрактності: **밝은 색** (яскравий колір) – **밝은 표정** (яскравий вираз обличчя) – **밝은 분위기** (яскрава атмосфера) – **밝은 눈** (ясні очі) – **밝은 귀** (яскраве вухо, тобто той, хто має хороший слух).

В даних прикладах добре відображено перехід від конкретних значень, до все більш абстрактних та переносних.

2) Полісемія, яка виникла в результаті вживання метафор та переносів.

Кочерган (2001) виділяє три типи перенесення: за подібністю, за функцією та за суміжністю. Перенесення за подібністю називається метафоричним. По своїй суті, метафора – це приховане порівняння. Метафоричне перенесення пов’язане з порівнянням явищ та предметів, адже в основі даного переносу є схожість предметів в широкому значенні слова. Отже, нове трактування того чи іншого слова, зазвичай є результатом асоціацій до зовнішніх ознак (форма, колір, смак та ін.)

За Мартинюк (2019), це особливо помітно на словах що позначають частини тіла, такі як: **다리** - “нога” , **손** - “рука”, **귀** - “вухо”, **눈** - “око”. До прикладу, слово **손** може також мати значення “годинникова стрілка”, а слово – **귀** “вушко голки”. Проте зрозуміти це можна лише тоді коли ми повністю розуміємо контекст.

Перенесення за функцією зустрічається в тих випадках, коли речі, різні за формою, виконують подібні функції. Кочерган (2001) як приклад наводить слово “перо”, що раніше мало буквально значення (коли люди писали пером), але згодом його функцію перебрав металевий предмет, що називався так само –

“перо”. Інший приклад – годинник. Окрім механічного приладу, це також може бути пісочний або сонячний годинники, адже вони мають однакову функцію – визначити час.

Функціональне перенесення є різновидом метафоричного, оскільки в його основі лежить також подібність, тільки не за формою, а за функцією (Павлюк, Угонь, 2011).

Прикладом функціонального перенесення, є слово 다리 “нога”, яке може використовуватися в наступних поєднаннях: 사람의 다리 , що перекладається як “нога людини” або 의자 다리 , що перекладається як “ніжка стільця”. Дані приклади яскраво демонструють, що хоча й форма у цих предметів різна, але функціонально вони мають однакові ознаки.

Перенесення за суміжністю називається метонімічним, а суміжність може бути часовою, просторовою або причинно-наслідковою. В сучасній лінгвістиці поширеними є наступні моделі метонімічного перенесення:

1. форма – зміст;
2. матеріал – виріб з нього;
3. місце – жителі цього місця, пов’язані з ним історичні події;
4. місце – виріб із цього місця;
5. дія – її результат;
6. знаряддя – продукт, що виникає внаслідок використання цього знаряддя;
7. ім’я – суспільне становище;
8. ім’я – виріб (Кочерган, 2001,196).

3) Полісемія, яка виникла в результаті реінтерпретації омонімів.

Такий вид полісемії майже відсутній в корейській мові, і визначається він, зазвичай, лише носіями мови.

Наприклад, слова 배 “живіт” та 배 “корабель”, фактично є омонімами, але завдяки зовнішній схожості, сприймаються в народі як багатозначні слова (Мартинюк, 2019).

4) Полісемія, яка виникла внаслідок впливу запозичень.

Очевидний факт, що запозичення можуть створювати нові шари семантики, яких спочатку не було в оригінальній мові.

Мартинюк (2019) в своєму дослідженні, як приклад, наводить корейське слово “하나님”, що означало “천신, 옥황상제” (в буквальному перекладі, Володар Небес), але з появою християнства воно набуло значення “Бог”.

5) Полісемія, яка виникла в силу змін в соціальному середовищі.

Зміни в соціальному середовищі також можуть призвести до виникнення полісемії. Це часто прослідковується тоді, коли іменник перетворюється на займенник.

За приклад можна розглянути іменник “서울” – первинне значення якого “столиця”, але з часом це слово стало назвою столиці Південної Кореї – Сеулом, набувши тим самим додаткового значення. (Мартинюк, 2019)

1.3 Структура та семантика полісемічних слів

Багатозначність – це те, що відноситься до внутрішньої структури слова. Одне слово може мати декілька значень, що виникають через ієрархічно організовані семантичні ознаки. Насправді, вона є необхідною характеристикою мови, результатом функціонування мовної системи в цілому, включаючи лексику та граматику, й виникає з класифікаційної та узагальнюючої діяльності людського мислення.

Природньо моносемантичних мов не існує, адже в такому випадку її функціонування було би майже неможливим. Різноманітність форм, об’єктів і явищ, які нас оточують, було би складно описати, а мова стала би надто обмеженою, а відповідно неефективною у використанні. Наявність

полісемічних слів – це явище, що є необхідним для будь якої мови. Саме тому можна впевнено стверджувати, що однією з важливих ознак корейської мови є багатоплановість лексичних одиниць, яка проявляється у тому, що значна частина слів має два, три або й більше значень, тобто є полісемічними. В свою чергу, багатозначність сприймається як цілком об'єктивний процес розвитку мови, але наявність багатьох значень одного слова викликає чимало дискусій серед науковців. (Мельник, 2019)

Полісемічність є тією властивістю мови, що виникає з людських думок. Вона проявляється як в лексичній, так і в граматичній сферах мови, та полягає в здатності мовних одиниць (слова, фрази або символи) мати кілька значень, що пов'язані між собою семантичними асоціаціями. Багатозначність передбачає наявність декількох предметів, які мають між собою спільну семантичну ознаку.

Тож, багатозначність або полісемія – це така внутрішня будова слова, коли одна матеріальна оболонка здатна об'єднати кілька понять, які реалізуються у формі ієрархічно організованих значень, що володіють семантичною ознакою (Мельник, 2019).

Структура багатозначних слів визначається їх лексичною будовою, тобто внутрішньою структурою слова. Лексична будова може включати в себе корені, афікси, закінчення та інші елементи слова, що впливають на його семантику.

Якщо ж говорити про семантику полісемічних слів, то її можна сприймати, як систему значень, які пов'язані за допомогою асоціацій, контексту, історії тощо. Контекст є важливим елементом семантики багатозначної лексики, так як значення полісемічних слів можуть змінюватись в залежності від нього.

Тож виходячи із всього вище сказаного, ми робимо висновки, що для розуміння структури полісемічних слів важливо вивчати саме лексичну будову та взаємозв'язки різних значень цих слів. Внутрішня структура слова є важливою складовою його семантики, тому знання цих аспектів допоможуть нам краще розуміти полісемічні слова.

Розглянемо **структуру полісемічної лексики** в корейській мові більш детально. Зазвичай, структура полісемічних слів, в будь якій мові визначається її морфологічним складом та синтаксичною рольовою позицією в реченні. Зміна лексичної будови або положення слова в реченні з великою ймовірністю призведе до зміни структури слова, що може впливати на його значення.

1) Лексична будова.

Як нам відомо, більшість корейських слів мають корінь, до якого можуть додаватись різні морфеми (префікси, суфікси, закінчення тощо). Залежно від того, яка саме морфема додалася до кореня, можуть утворитись слова зі значеннями, що відрізняються від початкового слова.

Розглянемо як приклад слово “익숙하다”, що означає “бути звичним” (коли ми звикли до чогось і це для нас стало рутиною). З додаванням суфіксу “아/어/해지다” (суфікс, що вказує на процес) до кореня “익숙하” утворюється нове слово “익숙해지다” зі значенням “звикати”. Таким чином можна утворити речення “이미 서울에 사는 것에 익숙해졌어요.” – Я вже звикла до життя в Сеулі.

Отже, можемо зробити висновок, що при зміні структури полісемічних слів, зміна їх значення та утворення нових слів не є обов’язковими. Все залежить від морфем, що додаються до кореня полісемічного слова.

2) Контекст і положення слова в реченні.

Варто також пам’ятати, що структура багатьох слів залежить від контексту та положення в реченні, в якому вони використовуються. Наприклад, слово “파란색” означає “синій колір” у загальному контексті. Однак, у контексті розмови про емоційний стан людини, воно може використовуватися в значенні “сумний”.

3) Синтаксичний контекст

Синтаксичний контекст — це фіксовані синтаксичні конструкції, синтаксичні функції і позиції, які ставлять у певні синтаксичні рамки аналізовану одиницю. Синтаксичний контекст прийнято виділяти в межах речення (Мацько Л.І, 2003)

Простіше кажучи – це те, як слово використовується в реченні або в мовній конструкції. Він показує, яка роль у реченні призначена певному слову та як воно пов'язане з іншими словами в цьому реченні.

Спосіб, яким слово використовується в реченні, може впливати на його семантику. Наприклад, розглянемо слово "연필", що означає "олівець". У реченні 연필이 탁자 위에 있어요. - "Олівець лежить на столі", воно має загальне значення. Але якщо сказати 나는 연필이 없어요. "У мене немає олівця", тут "연필" може вживатися з додатковим значенням "я не маю змоги писати". Під час вивчення мови, важливо навчитися знаходити і вміти розуміти такі підтексти для кращого розуміння контексту.

Що ж з приводу **семантики полісемічної лексики** в корейській мові, то її розуміння є одним з найважливіших аспектів дослідження полісемії в даній мові. Семантика полісемічних слів залежить від багатьох чинників, переважно таких як: контекст, морфологія, граматики, культура та історія.

Семантика – це розділ лінгвістики, який визначає весь зміст, інформацію, які передаються мовною одиницею. Також семантика часто вживається в розумінні “значення” (Кочерган, 2001, с. 187).

Основною особливістю семантики полісемічних слів в корейській мові є складна структура слів, яка включає різноманітні морфеми, що можуть ускладнювати розрізнення різних значень; сюди ж можна віднести величезну кількість слівформ, які змінюються в залежності від контексту й граматичного значення, та залежність від культурних та історичних чинників, що часто призводить до утворення нових значень у слова.

Для дослідження семантики полісемічних корейських слів використовуються різні методи, серед яких контекстуальний, етимологічний та семантичний аналіз.

Контекстуальний аналіз – це дослідження значення слова в залежності від контексту, в якому воно вживається.

Етимологічний аналіз – дослідження походження й історії слова, що може допомогти з'ясувати як воно змінювалося з часом і як дійшло до теперішнього вигляду.

Семантичний аналіз – дослідження різних значень одного слова та їх характеристик, що дозволяє краще розуміти, які значення пов'язані між собою, як вони можуть змінюватись, та як можна використовувати ці різні значення

Загалом, семантика багатозначних слів корейської мови є складною темою для дослідження, що потребує різностороннього підходу та великої уваги до багатьох факторів, які впливають на значення слів.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ I

У першому розділі ми розглянули теоретичні аспекти явища полісемії, зокрема його визначення, причини виникнення та особливості розвитку. Зрозуміли, що кожна мова безперервно розвивається, а її бачення та сприйняття людьми постійно змінюється і набуває нових сенсів. Також підтвердили той факт, що моносемічних мов не існує та кожна мова має певну невизначену кількість полісемічних слів.

Було проведено порівняльний аналіз схожих між собою явищ полісемії та омонімії та вказано різницю між ними. Ми дізналися, що полісемія – це здатність одного слова мати декілька значень, пов'язаних між собою спільною ідеєю, в той час як омонімія – звичайний збіг у звучанні або написанні слів, але при цьому їх значення ніяк не пов'язані між собою.

У другому підпункті ми детально розглянули причини виникнення багатозначних слів, серед яких: полісемія, яка виникла у наслідок зміни контексту; полісемія, яка виникла в результаті вживання метафор та переносів; полісемія, яка виникла в результаті реінтерпретації омонімів; полісемія, яка виникла внаслідок впливу запозичень; полісемія, яка виникла в силу змін в соціальному середовищі. До кожної з причин було також додано певні приклади для кращого розуміння описаного.

У останньому, третьому підпункті, ми детально проаналізували структуру та семантику полісемічних слів в корейській мові. Дійшли висновків, що структура багатозначних слів залежить від морфологічного складу та синтаксичної рольової позиції в реченні, а семантика полісемічної лексики, в свою чергу, в більшості випадків залежить від контексту, морфології, граматики, історії та культури.

РОЗДІЛ II. ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПОЛІСЕМІЧНИХ СЛІВ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

2.1 Полісемічні іменники корейської мови

В першому розділі ми розглянули теоретичні аспекти полісемії, та визначили, що структура багатозначних слів в першу чергу залежить від морфологічного складу та синтаксичної рольової позиції в реченні, а семантика полісемічної лексики, в свою чергу, залежить від контексту, морфології, граматики, історії та культури.

Зазвичай, в кожному слові виділяють основні значення, які найменше прив'язані до контексту, а також похідні значення, які можна побачити тільки в контексті, але при цьому вони обов'язково також матимуть зв'язок і з основним значенням. Контекст – це фактор, завдяки якому ми можемо встановити значення слова в конкретному прикладі.

Розглянемо декілька прикладів корейських іменників, що змінили свої значення в певному контексті, але при цьому мають між собою певний зв'язок.

1. 머리 – голова; волосся; розум; свідомість (Хо Сун Чоль, Чечельницька І., 2019, с. 195)

머리가 자주 아파요. – У мене часто болить голова. (Електронний словник корейської мови Naver). У даному прикладі слово 머리 вжито в прямому значенні, тобто означає частину тіла вищої істоти, в якій містяться мозок, органи зору, смаку, нюху та слуху, а також рот.

그는 나이에 맞지 않게 머리가 영리했다. – Він надто розумний на свій вік. (Електронний словник корейської мови Naver). Тут слово 머리 вказує на високий інтелект і розум людини; локалізація простежується завдяки очевидним факторам: процес міркування відбувається в мозку, який знаходиться в голові.

당신의 머리 모양이 마음에 든다. – Мені подобається ваша стрижка.

(Електронний словник корейської мови Naver). У даному прикладі слово 머리 означає «волосся, що росте на голові». Якщо ж говорити про зв'язок даного слова із його первинним значенням «голова», то це саме локалізація частини тіла.

Таким чином можна навести іще безліч прикладів із словом «голова», де слово матиме значення управляючого (голови організації), головного вагона (голова поїзда чи будь якого іншого транспорту), початок книги (вступ як голова книги), вхід в магазин (головна сторона будівлі, де зображено її назву, товари, розміщено рекламу, тобто це свого роду голова магазину), нотний знак (який теж нібито має свою голову у найбільш товстій частині), тощо. В залежності від контексту, це слово характеризує різні явища, предмети, процеси. Але при цьому в усіх наведених прикладах ми можемо прослідкувати певний зв'язок, що базується на схожості за функціями, формою, положенням з головою, яка є важливою частиною тіла і має велике значення для функціонування і розвитку людини.

2. 교통 – транспорт; пересування; перевезення; вуличний рух; повідомлення; комунікація; (Хо Сун Чоль, Чечельницька І., 2019, с. 65)

Як приклад, розглянемо словосполучення 철도 교통. – Залізничний рух. (Електронний словник корейської мови Naver). В даному випадку, слово 교통 вжито в значенні «прибуття та відбуття людей або вантажу з використанням потягу».

3.2. 교통 규칙을 무시하다. – Нехтувати правилами дорожнього руху.

(Електронний словник корейської мови Naver). У цьому прикладі слово 교통 вже вжито в значенні «пересування по дорозі».

대륙과의 교통. – Транспортне сполучення з континентом. (Електронний словник корейської мови Naver). Тут слово 교통 вжито в значенні «зв'язок між країнами фізично або обмін інформацією між ними».

도시 교통의 기능을 개선하다. – Покращити роботу громадського транспорту. (Електронний словник корейської мови Naver). В цьому прикладі слово 교통 вжито у якості «способу пересування по місто та за його межами; транспортна розв'язка».

Тож іменник 교통 означає явища, що так чи інакше пов'язані з переміщенням чи рухом, залежно від того, в якому контексті воно використовується.

3. 날벼락 – раптовий удар блискавки; неочікуване нещастя (Хо Сун Чоль, Чечельницька І., 2019, с. 110)

맑은 하늘 아래 날벼락처럼. – Як грім серед ясного неба. (Електронний словник корейської мови Naver). Тут слово 날벼락 вжито в абстрактному значенні, що показує неочікуваність якоїсь події. В такому ж значенні можна розглянути це слово у реченні 이 소식은 나에게 있어 맑은 하늘에 날벼락 같았다 – Ця новина була для мене як грім серед ясного неба.

Якщо говорити про пряме значення слова – раптовий удар блискавки, то його яскраво відображено у реченні 조금 전까지 맑았던 하늘이 어두워지더니 천둥과 함께 날벼락이 쳤다. – Небо, що до цього моменту було безхмарним, затягнуло, почувся грім, спалахнула блискавка. (Електронний словник корейської мови Naver). Тут слово 날벼락 вжито у значенні природнього явища, блискавки - іскрового розряду всередині хмар або між хмарами і землею.

Тож таким чином, розглянувши іменники наведені вище, ми визначили, що в корейській мові, залежно від контексту, значення багатозначних іменників може змінюватися. Такого роду зміни значень відбуваються на основі схожості предметів чи явищ за тими чи іншими ознаками або властивостями. При цьому різні значення є різними лексико-семантичними варіантами слова.

2.2. Полісемічні прикметники корейської мови

На відміну від корейських іменників та дієслів, у прикметниках полісемія зустрічається не так часто і вона не є такою розповсюдженою. Та це не означає, що таких слів немає зовсім, тому далі ми все ж розглянемо деякі приклади того, як змінюється значення в корейських полісемічних прикметниках, зберігаючи при цьому зв'язок один з одним.

1. 크다 – великий; важливий.

제 오빠는 아빠보다 키가 더 커요 – Мій брат вище за батька. В даному прикладі відображено найбільш поширене використання цього слова – а саме у значенні «великий».

오빠는 내 인생에서 큰 사람이에요 – Брат є важливою людиною у моєму житті. У цьому ж контексті дане слово більш доречно буде перекласти саме як «важливий», а не «великий». Ми маємо різні значення, але при цьому все ще можемо прослідкувати певний зв'язок між ними: великий зріст у буквальному сенсі та велика людина у переносному.

2. 넉넉하다 – достатній; бути з запасом; заможний (Хо Сун Чоль, Чечельницька І., 2019, с. 116)

이것이면 한 달동안 넉넉할 거예요. – Цього вистачить на місяць. (Електронний словник корейської мови Naver). В цьому прикладі слово 넉넉하다 вжито в значенні «бути достатнім для задоволення певної потреби».

어머니는 마음이 넉넉해요. – У мамі щедре серце. (Електронний словник корейської мови Naver). Тут слово 넉넉하다 вжито в значенні «бути щедрим, мати велику душу».

3. 높다 – дорогий; високий.

이 사과 나무가 높어요 – Ця яблуня висока. Тут ми можемо спостерігати вживання даного слова у значенні «високий», що описує розміри дерева.

선생님께서 제게 해주신 높은 말씀을 절대 잊지 못할 것입니다 – Я ніколи не забуду ті важливі слова, що сказав мені вчитель. На відміну від попереднього прикладу, тут слово вжито у значенні «бути важливим». Проаналізувавши дані речення і вжиті прикметники, ми можемо побачити різні значення, але, як і очікувалося, зв'язок між ними також є: «висока яблуня» у буквальному значенні, і «високі слова» у переносному значенні, що вказує на те що ці слова нібито мають певну перевагу над всім сказаним до цього, тобто є більш важливими.

4. 깊다 – глибокий; густий (Хо Сун Чоль, Чечельницька І., 2019, с. 98)

강이 깊어요. – Глибока річка. (Електронний словник корейської мови Naver). Тут слово 깊다 вжито в значенні «те, що має велику відстань від поверхні до дна».

숲이 깊어요 – Глибокий ліс. (Електронний словник корейської мови Naver). В цьому контексті слово 깊다 має значення «те, що має велику площу, де можна легко загубитися».

생각이 깊어요 – Вдумливий. (Електронний словник корейської мови Naver). Тут слово 깊다 вжито в значенні «серйозний, той, що багато і ретельно думає».

안개가 깊다. – Туман густий. (Електронний словник корейської мови Naver). В даному прикладі слово 깊다 вжито в значенні «густий, щільний», і має підтекст того що нам погано видно те, що знаходиться далі.

Тож прикметник 깊다 може використовуватись для позначення глибини або щільності як фізичних явищ, так і для вираження абстрактного заглиблення у певний процес.

Розглянувши наведені вище багатозначні прикметники а саме: 크다 – великий; важливий, 넉넉하다 – достатній; бути з запасом; заможний, 높다 – дорогий; високий, 깊다 – глибокий; густий, ми змогли визначити, що багатозначні прикметники мають тенденцію до розширення значень, що відбувається, виходячи із схожості предметів, явищ, а також подібності функцій. Завдяки контексту, значення полісемічних слів розкриваються більш широко та різнобічно. Нові значення слів з'являються внаслідок асоціацій, що виникають за певними ознаками або функціями предметів та явищ, при цьому основне значення полісемічного слова є базисом для утворення нових значень.

2.3. Полісемічні дієслова корейської мови.

В корейській мові існує також велика кількість багатозначних дієслів, які є дуже розповсюдженими, та при цьому, в залежності від контексту, мають безліч варіантів перекладу. Варто зауважити, що серед усіх значень, які можуть бути у одного полісемічного дієслова, завжди можна виділити одне основне значення і похідні від нього. Також, як і у двох попередніх пунктах, де описувалися іменники та прикметники, усі значення одного дієслова теж обов'язково мають між собою смисловий зв'язок.

Спробуємо розглянути зараз декілька прикладів полісемічних дієслів, та проаналізувати зміни у їх значенні завдяки певному контексту та доданим словам.

1. 쓰다 – писати; використовувати; носити.

이 여자를 좋아하면 편지를 써 봐요 – Якщо тобі подобається ця дівчина, спробуй написати їй листа. Тут ми бачимо використання слова 쓰다 у значенні писати. Це одне з найрозповсюдженіших його значень, та є й інші.

네가 왜 원피스만 써요? – Чому ти носиш лише сукні? В цьому прикладі слово 쓰다 вже має абсолютно відмінне значення – носити. Тож у даному випадку ці два значення є омонімічними, та оскільки нас у даній роботі цікавить саме полісемія, розгляньмо іще один приклад.

아빠는 컴퓨터를 자주 써요. – Тато часто користується комп'ютером. Тут слово 쓰다 використано у значенні «користуватися». Відносно першого значення цього слова (писати), дана інтерпретація також є омонімічною, але якщо ми будемо розглядати його у парі з другим прикладом, то помітимо явний зв'язок: у другому реченні ми, можна сказати, використовуємо (носимо) одяг, а саме сукню, а от у останньому прикладі – використовується комп'ютер.

Тож виходячи із вище вказаних ситуацій, можна стверджувати, що у одного дієслова можуть бути як омонімічні, так і полісемічні зв'язки, та, насправді, це питання, яке варте уваги і окремого дослідження.

Розглянемо наступне дієслово:

2. 가라앉다 – опускатися; занурюватися; осідати; випадати в осад; йти на дно; тонути; стихати; заспокоюватися (Хо Сун Чоль, Чечельницька І., 2019, с. 2)

시간이 지나자 물속에 앙금들이 바닥에 서서히 가라앉았다. – Час йшов, а осад повільно осідав на дно у воді. (Електронний словник корейської мови Naver). У цьому прикладі слово 가라앉다 вжито в значенні «поступового зниження».

흥분이 가라앉다. – Хвилювання зникає. (Електронний словник корейської мови Naver). Тут слово 가라앉다 вжито в значенні «заспокоєння та урівноваження почуттів».

소문이 가라앉다. – Чутки вщухають. (Електронний словник корейської мови Naver). В даному випадку, слово 가라앉다 має значення «втихомиритися; ставати тихіше; заспокоїтися».

Тож, дієслово 가라앉다 може означати як буквальний процес зниження (спускання донизу) певного фізичного об'єкта, так і характеризувати послаблення певних явищ або почуттів.

3. 기르다 – вирощувати; виходжувати; відгодовувати; виховувати; випестувати (Хо Сун Чоль, Чечельницька І., 2019, с. 91)

나무를 기르다. – Вирощувати дерево. (Електронний словник корейської мови Naver). Тут слово 기르다 вжито в значенні «вирощування чогось, методом доглядання та докладання певних зусиль».

자식을 기르다. – Виховувати дітей. (Електронний словник корейської мови Naver). В даному випадку, слово 기르다 вжито в значенні «піклування про дитину та участь у її зростанні і розвитку».

머리를 기르다. – Відрощувати волосся. (Електронний словник корейської мови Naver) Тут слово 기르다 вжито в значенні «спонукання росту волосся»

(наприклад за допомогою використання певних засобів, або, принаймні, не укорочення його).

Отже, в даному підрозділі як приклад ми розглянули такі дієслова: 쓰다 – писати; використовувати; носити, 가라앉다 – опускатися; занурюватися; осідати; випадати в осад; йти на дно; тонути; стихати; заспокоюватися, 기르다 – вирощувати; виходжувати; відгодовувати; виховувати; випестувати. Провівши аналіз вказаних корейських полісемічних дієслів, ми можемо прийти до висновку, що їх значення, залежно від контексту та ситуації, в якій такі слова використовуються, часто можуть змінюватися. При цьому, з усіх значень одне є основним, а інші — похідними, пов'язаними з ним.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ II

У другому розділі ми в деталях ознайомилися з вживанням полісемічних слів у різних частинах мови, а саме у іменниках, прикметниках та дієсловах, а також дослідили зміни, що можуть відбуватися при їх взаємодії.

Впевнилися, що в кожному слові можна виділити основні значення, які найменше прив'язані до контексту, та похідні значення, які можна помітити тільки в контексті, але при цьому вони обов'язково також матимуть зв'язок і з основним значенням. Як результат, можемо стверджувати, що контекст – це фактор, завдяки якому встановити значення слова в конкретному прикладі стає набагато простіше (а інколи без цього й неможливо).

Основним ресурсом, звідки було взято більшість прикладів для аналізу, став електронний словник Naver, що дає змогу побачити і досконально вивчити використання одного слова у різних контекстах. Як приклад було підібрано наступні слова:

- 1) 머리, 교통 та 날벼락 для розбору іменників;
- 2) 크다, 넉넉하다, 높다 та 깊다 для розбору прикметників;
- 3) 쓰다, 가라앉다 та 기르다 для розбору дієслів.

Також при розборі прикладів із словом 쓰다, ми дійшли до висновку, що у одного дієслова можуть бути як омонімічні, так і полісемічні зв'язки, та, що це питання варте додаткового дослідження для його кращого розкриття.

Було підтверджено факт того, що в іменниках такі зміни значень є частими та обумовлені схожістю предметів чи явищ за тими чи іншими ознаками або властивостями, однак при цьому різні значення є різними лексико-семантичними варіантами слова. Полісемічність серед дієслів також є досить розповсюдженою, і, в залежності від контексту, може мати велику кількість варіантів для перекладу. Окрім того, ми побачили, що на відміну від

попередніх частин мови, а саме іменників або дієслів, прикметники не мають такої великої кількості полісемічних слів

ВИСНОВКИ

У даній роботі ми дослідили багатозначні слова корейської мови, а також їх структуру, семантику та функціонування. Розглянувши низку прикладів, навчилися використовувати полісемічні іменники, прикметники та дієслова, а також поєднувати їх між собою.

У першому розділі ми досконало розглянули теоретичні аспекти явища полісемії, зокрема причини його виникнення та особливості розвитку. Також підтвердили той факт, що моносемічних мов не існує та кожна мова має певну невизначену кількість полісемічних слів. Також було проведено порівняльний аналіз схожих між собою явищ полісемії та омонімії та вказано різницю між ними. Ми дізналися, що полісемія – це здатність одного слова мати декілька значень, пов'язаних між собою спільною ідеєю, в той час як омонімія – звичайний збіг у формі слова, але не у значенні.

У другому підпункті першого розділу ми детально розглянули причини виникнення багатозначних слів, серед яких: полісемія, яка виникла у наслідок зміни контексту; полісемія, яка виникла в результаті вживання метафор та переносів; полісемія, яка виникла в результаті реінтерпретації омонімів; полісемія, яка виникла внаслідок впливу запозичень; полісемія, яка виникла в силу змін в соціальному середовищі. До кожної з причин було також додано певні приклади для кращого розуміння описаного.

У третьому підпункті, було проаналізовано структуру та семантику полісемічних слів в корейській мові. Було визначено, що структура багатозначних слів залежить від морфологічного складу та синтаксичної рольової позиції в реченні, а семантика полісемічної лексики, в свою чергу, в більшості випадків залежить від контексту, морфології, граматики, історії та культури.

У другому розділі ми в деталях ознайомилися з особливостями вживанням полісемічних слів у різних частинах мови, а саме у іменниках, прикметниках та дієсловах, а також дослідили зміни, що можуть відбуватися під час їх взаємодії.

Впевнилися, що в кожному слові можна виділити основні значення, які найменше прив'язані до контексту, та похідні значення, які можна помітити тільки в контексті, але при цьому вони обов'язково також матимуть зв'язок і з основним значенням. Як результат, можемо стверджувати, що контекст – це фактор, завдяки якому встановити значення слова в конкретному прикладі стає набагато простіше (а інколи без цього й неможливо).

Основним ресурсом, звідки було взято більшість прикладів для аналізу, став електронний словник Naver, що дає змогу побачити і досконально вивчити використання одного слова у різних контекстах. Як приклад було підібрано наступні слова:

- 4) 머리, 교통 та 날벼락 для розбору іменників;
- 5) 크다, 넉넉하다, 높다 та 깊다 для розбору прикметників;
- 6) 쓰다, 가라앉다 та 기르다 для розбору дієслів.

Також при розборі прикладів із словом 쓰다, ми дійшли до висновку, що у одного дієслова можуть бути як омонімічні, так і полісемічні зв'язки, та, що це питання варте додаткового дослідження для його кращого розкриття.

Було підтверджено, що в іменниках такі зміни значень не є рідкістю, й обумовлені схожістю предметів та явищ за тими чи іншими ознаками або властивостями. При цьому, різні значення є різними лексико-семантичними варіантами слова. У дієсловах багатозначність також є досить розповсюдженою, і залежно від контексту може мати багато варіантів для перекладу. Окрім того, ми побачили, що на відміну від попередніх частин мови, а саме іменників або дієслів, прикметники не мають такої великої кількості полісемічних слів

Анотація/ 주석

제목: 현대 한국어의 다의어: 구조, 의미, 기능.

주제: 현대 한국어에서 다의어의 구조, 의미 및 기능

목표: 현대 한국어의 다의성 현상에 대한 연구.

이 글에서는 한국어의 다의어와 그 구조, 의미, 기능에 대해 알아보았습니다. 여러 가지 예시를 통해 다의 명사, 형용사, 동사를 사용하는 방법과 이들을 결합하는 방법을 배웠습니다.

첫 번째 장에서는 다의어 현상의 출현 이유와 발달의 특성을 포함하여 다의어 현상의 이론적 측면을 철저히 조사했습니다. 또한 단어는 존재하지 않으며 모든 언어에는 불확정적인 수의 다의어가 존재한다는 사실도 확인했습니다. 다의어와 동음이의어라는 유사한 현상을 비교 분석하여 그 차이점도 짚어보았습니다. 다의어는 하나의 단어가 공통된 관념으로 여러 가지 의미를 갖는 반면, 동음이의어는 단어 형태만 일치할 뿐 의미는 일치하지 않는다는 것을 알 수 있었습니다.

첫 번째 섹션의 두 번째 소단락에서는 문맥의 변화로 인해 발생한 다의어, 은유와 비유의 사용으로 인해 발생한 다의어, 동음이의어의 재해석으로 인해 발생한 다의어, 차용의 영향으로 발생한 다의어, 사회 환경의 변화로 인해 발생한 다의어 등 다의어의 출현 이유를 자세히 살펴봤습니다. 각 이유에는 설명에 대한 이해를 돕기 위해 몇 가지 예시도 함께 제시했습니다.

세 번째 소단락에서는 한국어 다의어의 구조와 의미론에 대해 분석했습니다. 다의어 단어의 구조는 문장의 형태적 구성과 통사적 역할 위치에 따라 달라지며, 다의어 어휘의 의미는 대부분의 경우 문맥, 형태, 문법, 역사 및 문화에 따라 달라지는 것으로 확인되었습니다.

두 번째 섹션에서는 명사, 형용사, 동사 등 다양한 품사에서의 다의어 사용의 특징을 자세히 살펴보고 이들이 상호 작용할 때 발생할 수 있는 변화를 살펴보았습니다.

각 단어에서 문맥과 가장 관련이 적은 주요 의미와 문맥에서만 볼 수 있지만 반드시 주요 의미와 관련이 있는 파생 의미를 구분할 수 있는지 확인했습니다. 결과적으로 문맥은 특정 예시에서 단어의 의미를 훨씬 쉽게(때로는 불가능하게) 파악할 수 있게 해주는 요소라고 할 수 있습니다.

분석을 위해 대부분의 예문을 가져온 주요 자료는 네이버 전자사전으로, 한 단어가 다양한 문맥에서 사용되는 것을 확인하고 철저히 연구 할 수 있습니다. 다음의 단어들이 예시로 선택되었습니다:

- 1) 명사의 경우 머리, 교통, 날벼락;
- 2) 형용사로는 크다, 넉넉하다, 높다, 깊다;
- 3) 동사의 경우 쓰다, 가르다, 기르다.

또한 쓰다라는 단어로 예문을 분석한 결과, 하나의 동사가 동음이의어와 다의어 관계를 모두 가질 수 있으며, 이 문제를 더 잘 이해하기 위해 추가연구가 필요하다는 결론에 도달했습니다.

이러한 의미의 변화는 명사에서는 드문 일이 아니며 특정 특징이나 속성 측면에서 사물과 현상의 유사성으로 인해 발생한다는 것이 확인되었습니다. 동시에 다른 의미는 단어의 어휘 및 의미 변형입니다. 동사에서도 다의어는 매우 일반적이며 문맥에 따라 다양한 번역 옵션이 있을 수 있습니다. 또한 이전 품사, 즉 명사나 동사와 달리 형용사에는 다의어 단어가 많지 않다는 것을 확인했습니다.